

sation. Det er Aarsagen til min Stilling til Kompensationslovene, jeg ved, at hvis der ikke bliver givet Kompensation for en Del af Udgiftsforøgelsen ved Lønningsloven, ville Tjenestemændene ikke faa Forøgelse af deres Lønninger. Jeg tror, man maa indrømme, at min Stilling er lige til og vel funderet. Den ærede Ordfører udtalte, at hvis man vilde se bort fra Partihensynet, vilde man sikkert kunne enes om de Ændringsforslag i Postloven, som her foreligge. Jeg kan slutte mig dertil, og det forekommer mig, at der ikke er nogen som helst Grund til at gaa efter Partiliniere, naar der er Tale om at skaffe Penge til Kompensation, og jeg er overbevist om, at hvis man vil undlade at gaa efter Partiliniere, maa man følge den af mig anviste Vej, som jeg drister mig til at sige er den, der sikrest giver de Penge, der skulle til, og som er den, der vil blive mindst følelig for Befolkningen og derfor tillige er den mest rationelle.

Ordføeren (Guldbrandsen): Der er indløbet en Fejl i Betænkningen, som jeg herved skal rette. Der staar om Ændringsforslaget Nr. 2, at det er stillet af „Mindretallet under Nr. 1 undtagen Poul Christensen“. Disse Ord: „undtagen Poul Christensen“ skulde ikke være der, det ærede Medlem er Medforslagsstiller til dette Forslag, der gaar ud paa, at de 4 pCt. skulle bringes ned til 2 pCt.

Poul Christensen: Jeg vil sige til det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (Parkov), at jeg tror ikke, han faar mange Medlemmer af dette Ting til at tro, at hvis vi ikke gaa med til disse Kompensationslove, vil Lønningsloven for de 4 Etater strande. Det ærede Medlem kender jo Stillingen lige saa godt som jeg, og det ærede Medlem ved, at det neppe er den stærke Kærlighed til Tjenestemændene, der har gjort, at denne Lønningslov er ført igennem, det er maaske andre Grunde. Vi kunne se bort derfra i Øjeblikket, men en Ting er sikker, og det er, at Lønningsloven, der nu er vedtagen ved 3 Behandlinger i dette Ting, strander ikke i dette Ting, selv om den kommer her ned igen, og selv om disse Love ikke blive vedtagne. Jeg tror, at det ærede Medlem der er paa Vildspor, men i øvrigt respekterer jeg hans Følgagtighed: Saa snart der fra Ministerbænken lyder et Ord, er han rede til at følge den Parole, der bliver givet deroppe fra. Det ærede Medlem er saa forstandig en Mand, at han ved,

at naar der i dette Øjeblik i Statskassen er omtrent 46 Mill. Kr., er det et Beløb, der er saa langt udoer, hvad der med Nødvendighed maa være til Stede, at vi fuldkommen vel kunne undgaa disse Kompensationslove.

Finansministeren (J. C. Christensen): Jeg vil i Anledning af de sidste Udtalelser sige, at en Ting er vis og bestemt: at hvis Regeringen ikke faar disse Kompensationslove førte igennem, kunne vi ikke tage mod Lønningsloven. Naar man vil give en Lønningslov til det Beløb, som her er Tale om, og som jeg mener er fuldkommen berettiget, maa man ogsaa være rede til at give de fornødne Midler dertil.

Parkov: De korte Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen), indeholdt ikke mindre end to Insinuationer. Den første har jeg ikke Grund til at tage mig af, den er allerede besvaret af den højtærede Konseilspræsident, nemlig Insinuationen om, at det ikke skulde være af overdreven Kærlighed til de paagældende Tjenestemænd, at man søgte at skaffe disse Lønninger, som nu ere tilvejebragte.

Den anden Insinuation om, at jeg skulde være særlig villig til at følge Ministerparolen, skal jeg skænke det ærede Medlem, den ligger dog noget under det Niveau, som vi skulle stille os paa overfor hinanden her i Salen. Nej, der findes ikke andre Bevæggrunde til min Holdning i denne Sag end dem, jeg har angivet. Jeg har meget gerne, og mit Parti har meget gerne — det ved det ærede Medlem ogsaa af Forhandlingerne i Udvalget og her i Salen — villet være med til at give rundelike Lønninger til samtlige Tjenestemænd, baade høje og lave, og jeg har derfor været nødt til at gaa med til den af Regeringen som Betingelse for disse Lovforslags Gennemførelse forlangte Kompensation; og jeg har gjort det, omend jeg paa visse Punkter har foreslaaet Kompensationen tilvejebragt paa en anden Maade end den af Regeringen foreslaaede.

Poul Christensen: Maa jeg spørge den højtærede Krigsminister, hvor det kan være, at han ønsker at gennemføre alle de militære Lønningslove uden Kompensation. Vi have jo vedtaget 4 i Løbet af Dagen, og der forlanger den højtærede Minister ingen Kompensation. Hvis han havde anvist Besparelser paa de militære Budgetter i en til disse Lønforhøjelser svarende Grad,